

У Новом Саду нова само фасада

Чланови Новосадског ШК ДДОР поносни што је титула државних првака само врх пирамиде грађене девет деценија, и што ће је прославити у новим просторијама

Новосадски ШК ДДОР са много разлога слави у години освајања титуле државног првака, на недавно завршеној Првој лиги у Ваљево. Прве јавне честитке Новосађанима упутило је руководство вицепрвака Београда Агробанке, клуба који по традицији и начину рада једини може да се мери са овогодешњим шампионима, истичући да је „Новосадски ШК ДДОР показао да је наш најбољи и најорганизованији клуб“.

Милорад Лазич је дошао у клуб 1971, када и капитен Миодраг Јевтић. Од 2000. је директор клуба, а на месту председника је Станко Јовић, за победнички гандем у деценији највећих успеха.

— Почнато је да смо најстарији српски клуб, једини који од 1922. непрекидно ради и постоји под истим именом. Међутим, ово је и један од ретких шаховских колектива који нема само екипу, него клуб, просторије, званично а не фиктивно седиште... Такмичарска екипа је само један аспект постојања, ми још одржавамо градска и клубска првенства, турнире све до четврте категорије, две велике шаховске школе које воде Владимирс Деже и Жељко Медар. Класоје Нотарош је од 1958. члан, сада је у сенци, али држи остали део клубских активности.

— У саставу су све наши суграђани, или играчи који су дошли још као омладинци. Само је Маркуш дошао као готов играч из 80 километара удаљене Тополе и он је најкраће у клубу од велемајстора — седам година. Екипа је

Новосадски ШК ДДОР: Роберт Маркуш, Милорад Лазич и Миодраг Јевтић (горњи ред), Душан Поповић, Миролуб Лазич, Синиша Шариф, Петар Поповић и Александар Ковачевић (недостају Сергеј Рубљевски и Драган Шолак)

на окупу готово десет година у истом саставу, Душан Поповић је дошао као омладинан, па се опет вратио.

— Резултати долазе у складу с подршком, финансијама, талентима. Манчестер Јунајтед је испао у трећу енглеску лигу, па се вратио и постао првак света. Када смо прегрмели дедесете — у време када је било неколико супербогатих екипа, али системски је било немогуће подржавати клуб — решили смо да се окренемо бољим резултатима. Од 2000. само 4 пута нисмо освајали медаље на више од 20 домаћих такмичења, а стекли смо две шампионске титуле и четири пехара победника Купа, иако је у шаху код нас убедљиво највећа конкуренција

од свих екипних спортова, где се обично надмећу само два клуба, најчешће Звезда и Партизан.

— Долазак Рубљевског је био пун повода. Зна наш шах, играо је за клубове са ових подручја и веома добро се уклопио. Трудимо се да привучемо људе који знају шта су традиција и праве вредности, а не само брзи успех. Очување квалитета било би апсолутно немислииво да немамо правог спонзора, ДДОР Нови Сад, члана групе Фондиарија САИ. Ово је четврта година сарадње, а освојена су три злата. Омогућили су нам услове за игру, јер ми имамо и друге трошкове осим такмичарске екипе. Ове године смо направили подвиг, обновили фасаду у

згради под заштитом државе, што је захтевало енормне трошкове. Чак и уз помоћ града, то нас кошта као једна такмичарска сезона, па са поносом истичемо да је сада фасада једна од најлепших. Имали смо размисавање још неких donatora као што је Банка Ингеза, и одређену подршку локалне самоуправе. Наши резултати су само део захвалности, надамо се да ће и даље трајати.

О сарадњи спонзора и шахиста говорили нам је Милорад Авдаловић, извршни директор за велике корпоративне клијенте у ДДОР Нови Сад:

— Задовољни смо што смо веровали у квалитете наших шахиста, а срећни смо да смо са невеликим средствима помогли. Ми улажемо и у друге мале, некомерцијалне спортове, али једино је шах-клуб првак државе, па планирамо да наставимо ту сарадњу.

Велемајстор Петар Поповић је првотимац са најдужим стажом. Ове године је НШК обележио 40 година његовог чланства у клубу, као и 30 година од освајања велемајсторске титуле:

— Пред 90. рођендан треба истаћи да смо ми најстарији клуб на свету и то убедљиво! Једно је да ли је неко раније основан, а друго континуитет, клубски живот, првенство града, октобарски турнири... У Француској играм 13 година, у Немачкој седам. На западу, у Европи, просек у тимовима је 4:2 за стране, а да не говоримо о суграђанима у истом тиму, чега практично и нема. Ничко нам није раван по континуитету, а по играчима из истог града ми правимо спектакуларну разлику.

Марјан Ковачевић